

613.

ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1933 r.

w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 marca 1931 r.
o samoistnym podatku wyrównawczym dla gmin
wiejskich.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Ustęp 1 art. 8 ustawy z dnia 20 marca 1931 r. o samoistnym podatku wyrównawczym dla gmin wiejskich (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 172) ulega zmianom następującym:

1) w zdaniu pierwszym skreśla się wyrazy: „do dnia 31 marca 1934 r.”;

2) w zdaniu drugim wyrazy: „W tym okresie” zastępuje się wyrazami: „W okresie od dnia 1 kwietnia 1931 r. do dnia 31 marca 1934 r.”.

Art. 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Art. 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów i Minister Wyznań
Religijnych i Oświecenia Publicznego:

J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow - Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

614.

ROZPORZĄDZENIE
PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1933 r.

o państwowym podatku od uboju.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. Państwowemu podatkowi od uboju podlega ubój bydła rogatego, cieląt i nierogacizny.

Art. 2. Do zapłaty państwowego podatku od uboju obowiązani są posiadacze zwierząt, wymienionych w art. 1, poddawanych ubojowi.

Art. 3. 1) Państwowemu podatkowi od uboju nie podlega ubój zwierząt, wymienionych w art. 1, a przeznaczonych do spożycia we własnym gospodarstwie domowym.

2) Rozporządzenie Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych określa inne przypadki, w których ubój nie podlega państwowemu podatkowi od uboju.

Art. 4. Państwowy podatek od uboju wynosi:

a) od 1 sztuki bydła rogatego 3 zł,

b) od 1 cielęcia 50 gr,

c) od 1 sztuki nierogacizny 1 zł 50 gr.

Art. 5. 1) Państwowy podatek od uboju winien być wpłacony przed ubojem zwierzęcia.

2) Rozporządzenie Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych określa przypadki, w których państwowy podatek od uboju może być płacony po uboju zwierzęcia.

Art. 6. Uiszczony podatek od uboju podlega zwrotowi:

1) jeżeli ubój, od którego uiszczono podatek, nie nastąpił;

2) jeżeli przy urzędowym badaniu, dokonanym po uboju, mięso zwierzęcia zostało uznane za niezdatne do spożycia, przyczem:

a) w razie całkowitego uznania mięsa za niezdatne do spożycia, następuje zwrot podatku w pełnej wysokości

b) w razie uznania mięsa za warunkowo zdatne lub mniej wartościowe, następuje zwrot podatku w połowie wysokości.

Art. 7. 1) Państwowy podatek od uboju pobierają:

a) w gminach utrzymujących rzeźnię—te gminy;

b) w innych gminach organa, pobierające opłaty za badanie zwierząt rzeźnych i mięsa na podstawie art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 60, poz. 454).

2) Na pokrycie kosztów, związanych z poborem państwowego podatku od uboju, władze samorządowe zatrzymują sobie 3% pobranego podatku.

Art. 8. Nieuiszczone przez płatników w terminach, określonych na podstawie art. 5, kwoty państwowego podatku od uboju podlegają przymusowemu ściągnięciu wraz z karami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi według przepisów obowiązujących w zakresie państwowych podatków bezpośrednich.

Art. 9. Szczegółowe przepisy o poborze, wymiarze, władzach powołanych do poboru i wymiaru podatku, środkach prawnych, nadzorze nad organami pobierającymi podatek oraz zabezpieczeniu państwowego podatku od uboju, określa rozporządzenie Ministra Skarbu wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 10. W razie przetrzymywania przez władze samorządowe sum, pobranych z tytułu państwowego podatku od uboju, służy władzom skarbowym prawo wstrzymania wypłaty tym władzom samorządowym odpowiedniej części należnych im dodatków do podatków państwowych.

Art. 11. 1) Kto wykracza przeciw przepisom rozporządzenia niniejszego lub wydanym na jego

podstawie rozporządzeniom wykonawczym, karany będzie grzywną w wysokości od 5 zł — 1000 zł, o ile dany czyn nie ulega karze surowszej według innych przepisów.

2) Właściwemi do orzekania powyższej grzywny są urzędy skarbowe.

3) Od orzeczeń karnych urzędów skarbowych służy odwołanie do izby skarbowej w terminie dni 14 od dnia następnego po doręczeniu orzeczenia.

4) Przekazanie sprawy do postępowania sądowego podlega przepisom art. 640 kodeksu postępowania karnego.

5) Orzeczenie grzywny nie zwalnia skazanego od obowiązku uiszczenia uszczuplonej należności podatkowej.

Art. 12. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrowi Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych oraz Ministrem Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 listopada 1933 r. i obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów
i Minister Wyznań Religijnych

i Oświecenia Publicznego:

J. Jędrzejewicz

Minister Spraw Wewnętrznych: *Bronisław Pieracki*

Minister Spraw Zagranicznych: *Beck*

Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Nakoniecznikow-Klukowski

Minister Przemysłu i Handlu: *Zarzycki*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Hubicki*

Minister Poczty i Telegrafów: *Kaliński*

615.

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 27 października 1933 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 25 marca 1933 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 249) postanawiam co następuje:

Art. 1. W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o monopolu spirytusowym, opodatkowaniu kwasu octowego i drożdży oraz sprzedaży napojów alkoholowych (Dz. U. R. P. Nr. 63, poz. 586) wprowadza się zmiany następujące:

1) art. 41 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Państwowy Monopol Spirytusowy będzie wprowadzał do obrotu monopolowe wyroby wódczane oraz spirytus na cele domowo - lecznicze bądź za pośrednictwem własnych zakładów, bądź też za pośrednictwem osób, z którymi zawarze umowy.

2. Ceny monopolowych wyrobów wódczanych oraz spirytusu na cele domowo - lecznicze ustala Minister Skarbu.”;

2) w art. 43 w ust. 1 zdanie pierwsze otrzymuje brzmienie następujące:

„W opłacie monopolowej od 1 litra 100% spirytusu na cele konsumcyjne mieścić się będzie udział na rzecz związków komunalnych i samorządu wojewódzkiego w wysokości 14% obowiązującej w każdym czasie opłaty monopolowej (art. 14).”;

3) art. 60 otrzymuje brzmienie następujące:

„1. Na sprzedaż wszelkich napojów alkoholowych, zawierających więcej niż 4,5% alkoholu, oraz spirytusu na cele domowo - lecznicze, z wyjątkiem, o którym mowa w ustępie następnym, potrzebne jest zezwolenie władzy skarbowej.

2. Hurtowa sprzedaż monopolowych wyrobów wódczanych oraz spirytusu na cele domowo - lecznicze przez osoby, które prowadzić będą tę sprzedaż na mocy umów zawieranych z Państwowym Monopolem Spirytusowym (art. 41 ust. 1), nie wymaga zezwolenia władz skarbowych.

3. Sprzedaż napojów alkoholowych o zawartości do 4,5% alkoholu odbywa się w trybie zgłoszenia (rejestracji) na warunkach, ustalanych przez Ministra Skarbu.

4. Minister Skarbu jest uprawniony do wydawania w drodze rozporządzeń przepisów:

a) określających cechy hurtowej i detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych i spirytusu na cele domowo - lecznicze;

b) normujących nadawanie, wygasanie i cofanie zezwoleń, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu; przepisy te mogą przewidywać cofanie tych zezwoleń i bez podania powodów;

c) normujących prawa i obowiązki sprzedawców napojów alkoholowych i spirytusu na cele domowo - lecznicze.

5. Uprawnienia, o których mowa w ustępie 4, przysługują Ministrowi Skarbu także w stosunku do osób, prowadzących sprzedaż napojów alkoholowych na mocy zezwoleń (koncesyj), wydanych przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego.”;

4) w art. 62 wprowadza się zmiany następujące: w ustępie 5 skreśla się zdanie pierwsze;

zdanie drugie ustępu 6 otrzymuje brzmienie następujące:

„Od sprzedaży napojów alkoholowych, rozpoczętej w ciągu półrocza, uiszcza się opłatę za czas od pierwszego dnia miesiąca, w którym sprzedaż rozpoczęto, przyczem wysokość opłaty za dane półrocze będzie obliczona w stosunku do ilości miesięcy pozostałych do końca tego półrocza.”;

na końcu tego artykułu dodaje się nowy ustęp o brzmieniu następującem:

„10. Minister Skarbu jest upoważniony do przeprowadzania w drodze rozporządzeń zmian w opłatach od hurtowej i detalicznej sprzedaży spirytusu i napojów alkoholowych, ustalonych w załączonyj taryfie, pod warunkiem nieprzekraczania wysokości tych opłat, określonej w taryfie.”;

5) w załączniku do art. 62 w dziale opłat od przerobu spirytusu punkt a) otrzymuje brzmienie następujące:

„a) w fabrykach wódek opłata stała 2.500”.